

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-18/16

**K.
proti
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem)

„Řízení o předběžné otázce – Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu – Směrnice 2013/32/EU – Článek 9 – Právo setrvat v členském státě až do posouzení žádosti – Směrnice 2013/33/EU – Článek 8 odst. 3 první pododstavec písm. a) a b) – Zajištění – Ověření totožnosti nebo státní příslušnosti – Určení skutečností, na nichž je založena žádost o mezinárodní ochranu – Platnost – Listina základních práv Evropské unie – Články 6 a 52 – Omezení – Proporcionalita“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. září 2017

Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Azylová politika — Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu — Směrnice 2013/33 — Článek 8 odst. 3 první pododstavec písm. a) a b) — Zajištění žadatele o mezinárodní ochranu za účelem zjištění nebo ověření totožnosti nebo státní příslušnosti žadatele anebo za účelem určení skutečností, na nichž je založena žádost a které nelze zjistit jinak — Posouzení platnosti uvedeného ustanovení z hlediska článků 6 a 52 Listiny základních práv Evropské unie — Platnost

[Listina základních práv Evropské unie, čl. 6 a čl. 52 odst. 1 a 3; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33, čl. 8 odst. 3 první pododstavec písm. a) a b) a čl. 9 odst. 1]

Přezkum článku 8 odst. 3 prvního pododstavce písm. a) a b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, neodhalil nic, čím by mohla být dotčena platnost tohoto ustanovení z hlediska článku 6 a čl. 52 odst. 1 a 3 Listiny základních práv Evropské unie.

V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že omezení výkonu práva na svobodu vyplývající z čl. 8 odst. 3 prvního pododstavce písm. a) a b) směrnice 2013/33 je stanoveno unijním právním předpisem a nezasahuje do podstaty práva na svobodu zakotveného v článku 6 Listiny. Článek 8 odst. 3 první pododstavec písm. a) a b) této směrnice totiž nezpochybňuje, že toto právo je zaručeno, a jak vyplývá ze znění uvedeného ustanovení a z bodu 15 odůvodnění této směrnice, přiznává členským státům pravomoc zajistit žadatele pouze na základě jeho individuálního chování a za výjimečných okolností uvedených v témže ustanovení, přičemž tyto okolnosti jsou kromě toho ohraničeny souborem podmínek uvedených v člancích 8 a 9 téže směrnice (obdobně viz rozsudek ze dne 15. února 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, body 51 a 52). V tomto ohledu jak ze znění a kontextu, tak z geneze článku 8 směrnice 2013/33 vyplývá, že tato pravomoc je podmíněna dodržením souboru podmínek, jehož cílem je jasně vymezit použití takového zajištění.

Omezení výkonu práva na svobodu přiznaného článkem 6 Listiny provedená čl. 8 odst. 3 prvním pododstavcem písm. a) a b) této směrnice nejsou ani neúměrná ve vztahu ke sledovaným cílům. V této souvislosti je třeba uvést, že uvedené písm. a) stejně jako písm. b) čl. 8 odst. 3 prvního pododstavce vyváženě poměřují na jedné straně sledovaný cíl obecného zájmu, a sice řádné fungování společného evropského azylového systému umožňujícího poskytnout mezinárodní ochranu žadatelům, kteří ji doopravdy potřebují, a zamítnout žádosti těch, kteří podmínky nespĺňují, a na straně druhé zásah do práva na svobodu způsobený zajištěním. I když řádné fungování společného evropského azylového systému fakticky vyžaduje, aby příslušné vnitrostátní orgány měly k dispozici spolehlivé informace o totožnosti a státní příslušnosti žadatele o mezinárodní ochranu a o skutečnostech, na nichž je jeho žádost založena, uvedené ustanovení nemůže odůvodnit, aby o zajištění bylo rozhodováno, aniž by vnitrostátní orgány v každém jednotlivém případě předem ověřily, zda je takové zajištění přiměřené sledovaným cílům.

(viz body 35, 41, 47, 48, 54 a výrok)